

DEBRECZEN NAGY-VÁBADI

ÉRTESELTŐ.

Hirdető, szépirodalmi és vegyes tartalmu közérdekű hetilap.

Előfizetési díj:

Egész évre helyben s vidékre . . . 4 frt. Évnyegyedre 1 frt.
Félévre 2 „ Egyes példány 10 kr.
Hirdetések jutányos árért közzétettek, külön mindannyiszor 30 kr bélyegdíj mellett.

Szerkesztői iroda Debreczenben: Nagyuj-ticza 1609. sz. a.
Nagy-Váradon előfizetések és hirdetések felvételnek Nuriásán Péter fűszerkereskedésben.
A nyilttérben magán és pártérdekű cikkeket öleső árért elfogadunk.

A JÓ ÖREG.

— Berangor. —

Vig pajtásim, kiket összegyűjtött Bachus, Dalotok engem is ide csalt köztetek, Vén vagyok; de szavam mindhiába remeg, Oly kedves szívemnek mostan is az ének! Regét mondok, a mult időnkön honátló, Vigan iddogáltam én a jó Panárdal. . . . Szerelem, dicsőség s bornak barátai! Mosolyogjatok az öregnek dalára!

Mi ez, mi ez? Engem köszöntve szolátok: Egészségemért a nemes hór hadd folyjon! Szívem büszke lesz rá, bár edig szomorogt,

E kedves fogadás megfijítja korom. A gyönyör szárnyai boruljanak rátok. . . . Idővel számoltok, csakhogy még sokára; Szerelem, dicsőség s bornak barátai! Mosolyogjatok az öregnek dalára!

Mint ti, szerelemben én is éltem egykor, Kérdezzétek meg csak, tudja nagyanyátok; Voltak barátaim, reményem, szerelmem. . . . Elhagytak a remény, szerelem, barátok. De főnmaradtak a hű emlékek tisztán, Néha-néha most is fölsohajtok rája. . . . Szerelem, dicsőség s bornak barátai! Mosolyogjatok az öregnek dalára!

A zivatar hányszor töré szét hajómat! S nem hagyám el soha honom kedves égét; Mit megmenték: az a kevés bor — ugy hiszem —

Még a sértett gögnek sem féli legyverét. Nem rég énekeltem, nem rég a szüretén. A halmon, a magam tulajdon lakába. . . . Szerelem, dicsőség s bornak barátai! Mosolyogjatok az öregnek dalára!

Mult kornak harczais, régi daliái! Nem ugy miként Nestor, beszéltek hozzátok; Harczaitokból megvettem vón' egy napot, Midőn bátorságom ugy égett, ugy lángolt. Megvallom őszintén, örök babértokért Más zászlónál hangzott esküm fogadása. . . . Szerelem, dicsőség s bornak barátai! Mosolyogjatok az öregnek dalára!

Vitézségeteken milyen jövő épült! Igynékünk, keblemm végső szerelmére!

Megfijul a világ a szent szabadságon — Sirom éjén áttör szebb napjaim fénye. Szép tavasznak kedves fecskemadarait! Értetek történiik utam halasztása. . . . Szerelem-, dicsőség-, s bornak barátai! Mosolyogjatok az öregnek dalára!
Tiszaparti.

Butykos Ádám kéjutazása: Bécsbe.

(Folyt. s vége.)

Feleség! Hallodasszony! ide hallgass a beszédemre; vedd elő a dupla puskámat; hidd át a notáriust; no! csak ne hidd no, nem szeretem ha akkor lábalkankodik valaki a kuriám körül, mikor én otthon nem vagyok. — Magad menj át hozzá. Ni te ni! beh bolondot beszélek; át ne menj hozzá azt mondom. De hát mit is keresnél te nőtlen embernél? No persze! ilenék is az; legénykoromban én sem voltam sehol, énnálam se volt senki — más szörű mint amilyen magam vagyok. Értetted? — Nohát!

A harangozót hívasd át, az öreg ember követezkéskép fejeér cselédek közé val.

No mit rázod a fejedet!

Aztán ha ájtott hozzád: adj neki egy darab kenyert, szalonnát, a tetejébe egy pohár bort; s aztán töltesd meg vele a puskámat farkasra való gojibissal. A puskaport megtaláljátok az almárium belső fiókjában balrul, abban a bádög perselyben. Ha a kulcsát meg nem leled, egy szál masinával próbáljátok a lyukán keresztül megperzselni benne a puskaport. Ez osztán a benne szunyadó erőnél fogva maga is ki tudja nyitni az áristoma ajtaját, s így hozzá férhetek ahoz amit kerestek. Ugy. S ha gojibisotok nem volna: ott azaz ólom-pitykés pruszlim, vágjatok le róla vagy hatot, s aztán mikor ezzel akkuratósan megtöltöttétek a puskámat: pakoljátok szépen papirosba, s adjátok fel a postára. Megakarok itt valakit lüni ugy, hogy még olyat sohase kapott. — Meg.

Kicsodát? Azt a hunczot fiatal embert, kiről első levelemben szölettem. Valami jogászfajta lehetett, ki is lett volna más? — Deisz' kerülj a kezembe bodré! én frizurázlak meg, aki erre-meg-amarra az apátot!!

Bezárnak? No ne darálj a kezem alá, ahoz én jobban értek. Látoed ennek is te vagy az oka, senki más; minnek töltetted meg az utra azt a pinczetokot. — A 48-ki revoluciókor is midőn nemzetőr képében Erdélybe masiroztunk a hir babérolevelét szedegetni, te disputáltad rám a tarisznyát is tele pogácsával, sódorral, — a nyakamba meg azt a 15 iczés kulacsot akasztotad. Mikor aztán azt a minden hazáját igazán szerető hazafi lelket vidámító retirádát futták: csupán én nem tudtam megtartani azt a duplalépést hazafelé. Csupán én nem. A többi bajnoktársam ugy szétrebrent mint egy közzédurranott verébcsapat, csak én nem tudtam hova rebrenni, engem lerántott az az istenverte elemzésias czókmók; — s aztán szégyenszemre egyedül fektettem a csatatéren mint a bolond. Aztán elfogtak egész municzióstul, s vittek a főgenerálshoz. Ott meg aztán vallattak; s irták rólam, no meg a csatákimenteléről a harcztérei jelentést fel Bécsbe, hogy a magyar sereget szétoobbantotuk, elfogtuk másfél kompániát úgyukal és töltényükkel együtt. Annak a másfél kompániának aztán nekem kellett a vezerszaladt ábrázatját képvisel-nem. Kulacsomnak az ágyut, kolbász-és pogácsa csemegéimnek pedig a töltényeket. S ami aztán a legborzasztóbb való, várom kellett saját vértanúságom idejét napról napra, óráról órára. Azt hittem, hogy legalább is felakasztanak mint egy száradásra sentenciázott loptótköt. A bizonyos, hogy megis történt volna rajtam az a kutyának való mulatság, ha éjnek idején egyszer a vitéz Julius Caesar unokái, a hires római légiók valami nagy robbajjal felkerekedett Varju-csapat íjesztő lár-májára neki nem iramodnak s ott nem hágyják az előbb diadallal elfoglalt pozicziót mégpedig olyatén nekimele-

dett elszántsággal, hogy attól az időtől fogva én móczot soha elevenen csak falra pingálva láttam.

No lásd! ilyen dolgokat cselekszel te!

Most meg a pinczetok volt az oka, hogy elaluttam, s az a gazember fatyru, ki hozzám sündörgőzött, kiszállított Pesten, a helyett, hogy Bécsbe mentem volna. Mármost aztán az lett belőle, hogy én Pestet hat álló napig mindig úgy tekintetem, vizsgáltam, észleltem, kritizáltam mintba ő Bécs volna. Jaj! mert a mérég öl meg. El ne beszélj a kázusomat valami ugrifüles poétának, tudod, hogy ez kapkod minden morzsa után, hogy feldagaszthassa, kishűthesse, pletykálhassa. Hiszen ami azt illeti, mingyá sejtettem én valamiféle nem tom mit, gyanuskodtam is én valamire, hanem nem tudom mire, csudálkoztam is én sok olyan dolgon ami nem ért a fejembe, de magyarázatahoz kulcsot nem tudtam találni. S ehun!

Egyébiránt az egész tévedésem büne Pestre nehezedik. Hát illik az magyarország fővárosához, hogy egy idegen embert bolondá tesz, kinézőse, emberei, magaviselete, tempói s főképp nyelve által. Hát az ország fővárosa ez? ahol csak elvéve hall az ember magyarszót, talál az ember magyar bólt felíratot, hogy az a nagyban kofálkodó kalmár világ azt a nemzetet, melynek baján nevelkedik, melynek keblében van szerencséje, a legtöbbször olyan felséges csődökhez jutni, melyek után két három emeletes palotába húzóda, csibukkolva, gyürüsdöve, theázva, kaczaghassa a maga után megint mást, — ez meg a harmadikat s így tovább rántó hitelezőket, — mondom az a kalmár, üzlet és iparvilág így gyonyolja vissza a hazát, melyben habár szorgalma, tekintve ahoz való ügyessége által megérdemli is munkája gyümölcsét, de tekintetelől nem tévesztethetné azt: hogy maguk vagy apáik nagy részébe be nem vándorolt volna. most ki Koppenhágában, ki Csaszlauban, ki Páncsován, ki Balázstváln, ki Turócz-szent-Mártonban, ki pedig Jerusalemban vidékén csavargatná a kintornát, kapálná a tengerit, hegyezné a zabot, funá a guszliczát, tárgyálná a nyulhórt stb.

Budapest egy századok óta megcsökönösödve levő olyan indigena, melynek neve ugyan magyarul figurál, de ő magát németül testálja. Hasonlít egy magyar labralavóba öltöztetett emberhez, ki fején köcsögöt, lábain kamáslit, sziv helyett — az emésztéshez szükséges — vesét visel. — Hát ez az a híres Budapest? ahol a magyar országgyűlés veszködik, egyetem tipegtopog, magyar színház szunyókál, magyar miniszterium csereberélődik, magyar főurak adják a luxus és pöffeszkedés tónját, a magyar birtokokról becsergő jövedelemből? Hiszen anyjok valóságos Babel ez. sőt több maga Nivé és Gomorha. Elsülyed ez, el kell ennek sülyednie előbbutóbb; vagy mit is beszélek? hisz' el van már ez sülyedve. Nem egyéb ez csupán egy da-

rab Bécs. Magyarországon Pest nem más mint egy alföldi pompás ebéd közepe oda bigyészett tal sponót. Egy pothár sor, tokalyis üvegekkel körül tarkázva. Az.

Azt kérde: hogy s mint esett az egész istóriám felismerése?

S hogy nem szagoltam tévedésem alapuló mivoltomat. Beh! derék egy kérdés, hát te hogy nem tudtad magadat egyenesen tájékozni akkor, midőn egyszer muszka herceg forma, aztán egy majom, egy drólostót, te pedig kaptad magadat, elfogtad a drólost az édes testvér bátyád képién, a majomban meg engem, a muszka herceg előtt pedig, — feléd szórt komplementjeit valóságának tartva — oly szelid magad megadásával viselted, hogy az engem — ki pedig magyar betyárnak voltam öltözködve, de kit, tán valami kocsinban tartottál s azzal fordultál el tőlem, hogy nagyon löszagu vagyok, — majd kétségbejöttél. Mig végre kislult, hogy egy kellner tett egy bolondá hercegi maskurájánál fogva. No hát ez hogy esett? Hát én nem eltévedhettem ebben a bálban, melyben most így megjárta? De el ám fráter! — Azonban hadd beszéljem el már, hogy jöttem Bécsből Pestre egy perc alatt, a felvilágosodás telegrafján.

Amint ott száörgok alá s fel az utcán, imhol egy csomó ember kerget valami subancot, azért, hogy ez valami disznó tupezcsféle rácz halandónak a zsebéből kitalálta plagizálni a bugyelkrisát; biz én ezen gondolkozóba estem: mi! ezt a szegény ördögöt mindenki üzbe veszi azért, mert annak a másikkal a zsebébe talált nyulni, s bizonyos, hogy ha elfogják jól megütlegelik primo, secundo pedig be is zárják. Mégis igazságtalanság ez! akkor midőn a finánczminiszter nemcsak bele talált nyulni a zsebünkbe, de pláne a kezét egész a zsebünkbe kvártélyozta bé, s mégis neki a baja szála se görbül meg. Tehát elmélázva magamat, kit látok felem közeledni? régi ellenlbasamat, aki a követválasztáskor hasraejtett; Piskóta Pistát, amint Vedlik Ákos követársával karonfogva jön. Micsoda?! mondék magamban, ez egyik mindig szélsőbali volt, a másik pedig megkövesült jobboldali gyerek; hogy esik ez? Talán bizony fuzió! Hejlyesebben pedig konfuzióba jött az országgyűlés.

Tudod, hogy én ujságot nem olvasok soha ugyan, de mióta itt vagyok azota meg még annyit se. No! gondolám magamban, mig én idefen kalingyálok, ezalatt Magyarországon valami rendkívül dolog történhetett bizonyosan. Ezek a képviselők kaptak magukat s bejöttek a rájratba, amit most már delegációnak neveznek, hogy ezen a semleges nyelven való nevezés által a dualizmust valahogy egyik vagy másik részen oldalba ne üssék. Ugy kell lenni!

— Szervusz Pista! hol jártok itt ahol a madár se jár?

.. Jó napot Ádám! te vagy az vagy a lelked?

— Biz én nekem nagyon bántotta a vesémet, hogy még se Pestet, se Bécs-et nem láttam, tehát felrándultam világlátni. De hát ti tán a biradalmi gyűlésbe jöttetek?

.. Gyűlésbe hát.

— Hm hm! hát a pestivel hogy vagytok már, tán bizony fel is oszlottatok?

.. De tán a te eszed oszlott fel Ádám?

— No no! Hát aztán itt vagytok mind a 85-en?

.. Miféle 85-en?

— Nohát hiszen enyi dukál a bécsi rájratba mi közülünk.

.. Tán az országos tebojdából ugrottál te meg Ádám! mit veszködöl te Béccsel?

— Jó jó! hát Schmerlingnél voltak már tisztelegni in corpore?

.. Ne kötekedjél velem Ádám! mert bele talállak mondítani ebbe a Dunába.

— Dunába? Jó lesz az Lajtának is esém!

Erre azok elkezdtek nevetni.

.. Mióta vagy Pesten Ádám?

— Pesten? Nem voltam én soha.

Ekkor azok még jobban nevettek.

.. Hát most hol vagy?

— Hát hol az istenharagjában volnék másutt mint Bécsben? Beh! bolond egy kérdés.

No ekkor meg már mind a kettő a hasát fogta úgy kacagott. Nos aztán elkezdtek a kapacitálást, hogy én eltévedett ember vagyok ki Bécs helyett Pestet nézem.

Kicsi hija, hogy a Lóth feleségének férjévé nem váltam. El veszett a föld lábaim alul, majd felfordultam szégyenemben, haragomban. Ezek szerint én már most a szállásommal is szimadiát fogtam bizonyosan.

.. Hol vagy szállva? kérdék a kaczagást abbanhagya s megütődésesen részvétre gerjedve.

— Most már azt se tudom. feleltem, én azt gondoltam hogy király ő felségének vagyok a vendége, mert azt mondták nekem mikor kérdeztem: hogy az a ház a „König Ungarn“-é. Már pedig ez az én németnyelv tudományom szerint anyit tesz mint „magyar király.“

.. Hiszen te boldogtalan! felelők, az meg egyik legdrágább vendégfogadó, csak a czim rajta az ami, de a tulajdonosság a másé.

Erre aztán kaptam magamat, úgy elszaladtam tőlük, mint egy gyümölcstolvajtságban kapott gyerek. Haza mentem a kvártélyomra.

.. Hé kellner Szi! mit fizetek?

— Befehlen!

— Wasz czal ich? himmeltauzend szakkerment teremtette az apádat!

Az majd elszaladt.

Végre jött egy másik egy számlával; gondold mit fizettem 5 napért: Csekélység! csupán anyit, amennyien egy pár hizott sertést vehettem volna. Hogy rögtön nem indulok haza,

csak az az oka, hogy keresem azt a kócoshajú fiatal embert, ki engem felültetett; járok kávéházról kávéházra, s ha megfoghatom: úgy szíjél tépem, hogy három álló hétig össze nem rakja az egész pesti borbély egyesület.

Minélfogva tudd meg, hogy vagy úgy megyek haza mint boszút állott s bebörtönözött ember, vagy sehogy!

Ezzel maradok

haragos férjed
Butykos Ádám.

KÁR.

Jó ember a Pepi bácsi,
Szereti is Mari néni,
Kár azonban, hogy jóságát
Olyan gyakran s röffel méri.

Logika.

— A tele has nem tanul
Örömet, — így szólnak...
— Hagyjuk hát a tudományt
Hagyjuk a tudós nánk.

T.

KORALLOK.

v.

(Folytatás s vége.)

— Az enyim és tied közt való különbség szándékos félreismerés: tulajtság.

— Az arczátlanság, tekintve szemtelenség igénykereset pofonvágatás iránt.

— Némely országban két dajkát adott a sors az ember mellé: a szabót és kormányt; az egyik öltözteti, a másik pedig levetkezeti.

— A táncz a lábak komédája, a köszvény pedig ugyanannak tragédiája.

— Amely nő pirulni nem tud többé, annak a szerénysége ravatalon fekszik.

— Sokszor egy nőtől kapott kósár oly tudtonkívüli ternő; melyet ahelyett hogy megsiratnál, meg kellene tapsolnod.

— A legtöbb poéta abban hasonlít a templomegérhez: hogy mindegyik oly helyen keresi a morsát, ahol az számára nincs elhívté.

— A fejkötő, a lányok felé csufozó szerszám.

— Koros nőtlenek a társadalom buzaföldének maggal nem fizető üres kalásza.

— Az iszákosok nem előre, hanem hátra néznek, s így nem azt nézik mi marad holnapra, hanem azt: mi maradt meg még tegnapra!

— Egy okos ember azt mondá: hiba hogy az emberek rendszerint elhallgatják azt amit kímöndani, s kimondják azt amit elhallgatniok kellene. Rövidebben: bolond ember az: aki akkor fujja az ételt midőn hideg, s nem akkor midőn forró.

— Kik szükség nélkül, tehát csak affektanciából szemüveget hordanak, azt hiszik, hogy hibás szem negyélvezé-

sével keresettebb gavallérok: egyuttal jól ténnek, ha ép lábuk dacára hóaljmankóval jelennének meg a bálókban. Ki tudja, a világités úgy is romlott, hátha így még kapósabbakká válnának.

— Tanácskozásban háromféle ember nem vehet részt tényleg: a süket, a néma, és a bolond. Csak hogy ez utóbb sokszor kivételt képez.

V e g y e s .

— **A halápi erdőségben** 800 öl gömbölyű tá, ölenként 7 frtjával a városi hatóság eladásra bocsátott.

— **A magyar földhitelintézet** 3815 kötvényre összesen 47 millió 564 ezer, 980 arfrot adott s tart jelenleg kint a nagy és kisbirtokosok részére 32 évi 6½% tőke és kamat törlesztés mellett.

— **A helybeli ügyvédi kamara** megalakítására febr. 23-ka lévén kitűzve: ezt előző napon a helybeli ügyvédek előleges értekezésre az ügyvédlét helyiségébe meghívtak.

— **Táborszky és Parsch** Budapesti zeneműkereskedésben most legújabbban megjelent és beküldetelt hozzáknk „Im Wald” polka mazur ifj. Fahrbaeh Fülöplől, ára 50 kr.

— **Fellegi** Viktor „Apolló” című zeneműfolyóirata negyedik kötete legújabbban első számát nem lévén szerencsénk láthatni; a megjelent második számának tartalma: 1) Albumlap, zongorára szerző Beliczay Gyula. 2) Tündér álma, salondarab kisközlősi Hölzl Lőrincztől. 3) Magyar ábránd Bauer Lajostól. 4) Andante, zongorára négy kére Schmidt Péteről. 5) Rózsaszó és pillangó Wachtel Aureltől. 6) Két népdal. Hova csikós oly szaporán? II. Édes anyám rózsája. . . . áúrta Kapi Gyula. Előfizetési ár egész évre (mintegy 100 válogatott zeneműre) 6 frt, félévre 3 frt. A jelen szám 1 frtért külön is megszerezhető. Az előfizetés vidéken legzélszerűbben postahivataloknál postautalványozás útján eszközölhető. Budán az „Apolló” kiadóhivatalában iskola-utca 681. sz. a. Minden eddig megjelent szám és kötet folyton kapható.

Színházi rövid szemle.

Szombaton, febr. 6-kán: **„Pajtás-kodás,”** vigjáték 5 felv., írta Scriue, fordította: Feleki M. Szinpadunkon először.

— Egy úgy külföldön, mint nálunk is általában elterjedt társadalmi hibát, — a kéz kezet mos elvéből kiinduló szerénységtelen élelmességet rajzolt ezen darab éles satyrikus színnel s oly ügyes alakításban, mely célját, ama vissza élőknek nevetéses s megszégyenítő előtűntetése által nem téveszti. Különböző állású s leginkább a nyilvánosság előtt feltűnni vágyó egyének szövetségre lépnek egymással azon indokból, hogy egymás magval, tehetségét, érdemeit kölcsönösen magasztalva, mindnyájan nagy hírű férfiak legyenek, s bármikéntül céljuk elérését vállaltva biztosítsák. — Mily ellentét ez a mi Kőlcsey — Bercsényi-akkal!

A darab, mint korszerű, igen elmés, ügyesen szerkesztett, főleg a 2. és 3. felvonás utáni rész; míg ellenben az 1-ső s 2-dik felvonás kissé lassu menetű, minek eredménye az volt legalább most nálunk, hogy e 2. felvonás alatt a kisszámú közönség nem is hallgatva az előadást, széltéve társalgott; a 3. utolsó felvonás azonban kárpótolta ezt, melyekben Lukácsiné az eszélyes, a férjeket ugyesen vezetni, s Törökne az alkalmat felhasználni tudónőt, mint Pollányi a mozgékony s mindenütt jelen levő orvost igen jól alakították.

Vasárnap, febr. 7-én: **„A neslei torony,”** dráma 5 felv., írta Dumas. A kevés számú közönséget Takács (Buridan) alakítása hatotta leginkább meg, miért többszöri zajos kihívásban részesült; a többi szereplők is kielégítőleg játszottak.

Hétlőn, febr. 8-kán: **„Gauthier Margit,”** dráma 5 felv., írta ifj. Dumas S. Nagyon gyér számú közönség gyönyörködék ez estve Törökne művészi játékában, ki a ezmszerepet megható bensőséggel személyesíté.

Különben a farsangi utolsó évek hatása alatt állani látszott egy a közönség mint a szereplők nagy része.

Kedden, febr. 9-kén: Az Alarcos bál fényesen sikerült a színházban.

Szerdán, február 10-kén: Ismét **„Mártha”** 4 felvonásos opera került színre **Bacsó Luiza** k. a. utolsó vendégjátékául, mely hasonlóképen ismét tett házat gyűjtött. Az előadás azonban bár a k. a. iránti meleg rokonszenv most is fényesen nyilvánult, általában nem volt oly sikerült, mint a mullokori.

Csütörtökön, febr. 11-én: **Arbeuz Péter**, Szevilla inquisitora. Történeli dráma 5 szakaszban; írta Devien Guido, fordította Mátyay Béla. Itt először.

Kiváncsian néztünk ez „inquisitio titkai” ez. regényből alakított darab elő, s az alakítás szerencsének mondhatjuk; a mennyiben a lelkelten, gaz kéjvágyó inquisitor, a kedvesrejt bosszút álló s e célból rejtett név és öltözetben minden veszélyt megvető rajongó szerelmű nő, e két fő alakja a darabnak kellőleg kidomborítva jellemezte; az 1-ső és 5-dik felvonások pedig nagyon sikerült jelenet tárnak elénk; midőn a főinquisitor magas szenvedélyének nem tudva parancsolni, a szép Leonora előtt térdre omol; és a midőn a sötét lelkiismeretű inquisitor remegve az emberekkel, de remegve a magyában is a kegyenc Don Baltazár éjjel magában jönni látja, s nem akarja érteni annak jövelele célját stb.

Sajnos azonban az előadást illetőleg az, hogy szerepet mondani egyik szereplő sem tudta, Takács pedig a botrányig akadozott és ismételt a oly sőtörtéleg hangsúlyozott, hogy különben hatásos játékát ezzel egészen elrontotta. Lukácsiné Don Baltazár szerepet teljesen átértette és érzelte. Törökne Leonorát kitünőleg alakította.

Sajnálatlalt vettünk tudomás a darab megkezdésekor Mándoki rosszullétéről, mi később az előadás közenyébe annyira felőzdött, hogy haza kellett viténi s őt aztán Lenkei helyettesíté Fernandó szerepében.

Debreczeni piaci középár.

máróban. 1875. febr. 2.

Buza 425. Kétszeres 350. Rózs 320. Árpa 220. Zab 185. Tengeri 270. Koles 340. Kása 650. 1 zsak burgonya 140. 1 mázsa szalonna 34—35—37 frt. 1 mázsa Háj 38—39—40 frt.

Kihuzott lotteria számok. 1875.

Buda jan. 30. 53, 70, 51, 41, 35.

Felölös szerk. s laptulajdonos:

Báthory Sándor.

H I R D E T É S E K.

Ferenczy Eleknek

Köntös-kert melletti majorsági földje szabadkézből eladó, vagy haszonbérbe is kiadó. Van ott három boglya szarvása is eladó. — Értekezhetni a tulajdonossal.

3—3.

145. Árverési hirdetés.

1875.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tételik, miszerint a felperes **első ipartársulati bank** részére, alperes **Kőrösi Bálint V.**-pérsi lakostól 108 aft. tőke és járuléai erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a V.-Pérsi 945. számú telekjegyzőkönyvben A 929. h. r. sz. alatt bejegyzett 16 aft 50 kr-ra becsült szőlő — továbbá **V. pérsi 989.** sz. t. könyvben A I. 1—6 r. sz. bejegyzett 551 ft 50 kr-ra becsült ingatlanoknak végrehajtást szenvedett Kőrösi Bálintot illető fele része folyó 1875-dik évi **mártius hó 10-dik**, szükség esetre **ápril hó 10-dik** napján déli-eltől 10 órakor, **V.-Pérs városánál** a debreczeni kir. járásbírósg által megtartandó árverésen el fognak adni.

Az árverési feltételek a következők: 1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10%-a, vagy is 1 ft 55, illetve 53 ft 15

kr az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzzel leteendő. 2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig az első 1/3 része a leütéstől 15 nap amásodik 1/3 rész 50 és a harmadik 1/3 rész 45 napok alatt az árverés napjától fogva járó 6 % kamatával fenitrt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanoknak azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekehelezetni.

5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlanok után a letétstől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet.

6. Havovő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459 §. értelmében vevő kárára és veszélyére utjabban kitűzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fognak adni.

Egyszermind azok a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetésben közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fenitrt telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1875-dik évi jan. hó 22-dik napján tartott üléséből.

Szentpétery S.

1—3.

aljegyző.

681.
1875.

Árverési hirdetés.

A debr. kir. törvényszék mint tkvi hatóság részéről közhírré tételik, miszerint a felperes **Jobbágy János** részére 200 ft, felperes **Tóth Józsefné Arany Terézia** részére 300 ft tőke és járuléai erejéig, alperes **Kis István** és neje **Agoston Teréziától** lefoglalt ingatlanok, u. m. a debr. 2061. sz. tjkvébe bejegyzett s **3400** ft-ra becsült kismester-utczai 1332. sz. ház, és annak **1 hold 1550.** □ **61 külső** földje, a megkísérlt 1-ső árverésen el nem kelvén, azok a 2-ik határidőben, folyó évi **mártius 1-jén d. u. 3 órakor**, a tkvi íródban, végrehajtó **Mészáros László** által megtartandó árverésen, szükség esetre becsáron alól is ellagnak adni.

Kikiáltási ár: a becsérték, az árverelők által leteendő bánatpénz: 340 ft.

A vételár 3 egyenlő részletben a leütéstől számítva 1, 3, és 5 hónap alatt, esedékes 6% kamatával, a tkvi hatóságnál lefizetendő, a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint tkvi hatóságnak 1875. febr. 5-kón tartott üléséből.

Szentpéteri Sándor,

1—3.

aljegyző.

Tiszavidéki és arad-temesvári vasut.

MENETREND 1874. é. nov. 21-től kezdve további intézkedésig.

I. Bécs és Budapestről Kassa felé.				IV. Kassáról Budapest és Bécs felé.			
	ó. p.	ó. p.	ó. p.	ó. p.	ó. p.	ó. p.	ó. p.
Bécs ész. v. ind.	8 10 este.	8 20 reg.		Kassa indulás	1, 2, 3. oszt.	1, 2, 3, 4. o.	1, 2, 3, 4. o.
" áll. v. "	8 20 "	8 30 "		Miskolcz "	7 42 "	1 44 d. u.	9 24 "
Budapest "	7 30 reg.	6 3 este		Szerencs "	8 53 "	4 14 "	9 24 "
	1, 2, 3. oszt.	1, 2, 3, 4. o.	3. 4. oszt.	Nyiregyh. "	10 43 déle.	7 17 este	(érk.)
Czegléd "	10 18 reg.	9 18 este	4 reg.	Debreczen "	12 43 délu.	10 12 éjjel	3, 4. oszt.
Szolnok "	11 22 "	10 26 éjjel	6 16 "	P.-Ladány "	2 24 "	12 22 "	5 25 du.
P.-Ladány "	2—délu.	1 52 "	11 36 dé.	Szolnok "	4 54 "	4 40 reg.	6 29 es.
Debreczen "	8 51 "	4 30 reg.	2 20 du.	Czegléd ér.	5 49 "	5 59 "	1 49 "
Nyiregyháza "	5 39 "	7 48 "	(érk.)	Budapest "	8 31 este	8 45 "	
Szerencs "	8 4 este	11 27 "	4 30 reg.	Bécs áll. v. "	6 11 reg.	6 22 este	
Miskolcz ér.	9 5 "	1 5 d. u.	6 37 "	" ész. v. "	6 24 "	6 34 "	
			1, 2, 3, 4. o.				
Miskolcz ind.	1 51 d. u.	8—reg.					
Kassa érkezés	6—este	11 43 dé.					

II. Bécsből s Pestről Arad s Temesvár felé.				IV. Temesvár és Aradról Pest és Bécs felé			
	ó. p.	ó. p.	ó. p.	ó. p.	ó. p.	ó. p.	ó. p.
Bécs ész. v. indul.	8 10 este	8 20 reg.		Temesvár ind.	1, 2, 3. oszt.	1, 2, 3, 4. o.	
" áll. v. "	8 20 "	8 30 "		Vinga "	10 17 reg.	6 20 délu.	
Budapest "	7 30 reg.	6 3 este		Arad ér.	11 22 d. e.	7 49 este	
	1, 2, 3. oszt.	1, 2, 3, 4. o.	3. 4. oszt.	" ind.	12 12 "	8 52 "	3, 4. oszt.
Czegléd "	10 18 déle.	9 8 este	6 30 reg.	Csanba "	2 10 "	11 42 éjjel	6 20 reg.
Szolnok "	11 12 "	10 15 éjjel	8 54 "	Mező-Tur "	3 43 "	2 14 "	1 59 du.
Mező-Tur "	12 22 d. u.	125 "	11 42 dé.	Szolnok "	4 54 "	4 24 reg	5 34 du.
Csanba "	2 1 délu.	2 55 reg.	4 16 du.	Czegléd ér.	5 49 este	5 49 "	6 59 es.
Arad érkezés	3 36 "	5 35 "	7 33 es.	Budapest "	8 31 "	8 45 "	
" indulás	3 51 "	6— "		Bécs áll. v. "	6 11 reg.	6 22 este	
Vinga "	4 43 "	7 13 "		" ész. v. "	6 24 "	6 34 "	
Temesvár ér.	5 40 este	8 36 "					

III. Bécs s Budapestről N.-Várad felé.				VI. N.-Váradról Budapest s Bécs felé			
	ó. p.	ó. p.	ó. p.	ó. p.	ó. p.	ó. p.	ó. p.
Bécs északi v. ind.	8 10 este	8 20 reggel		N.-Várad indulás	1, 2, 3. oszt.	1, 2, 3, 4. oszt.	
" állan v. "	8 20 "	8 30 "		P.-Ujfalu "	11 22 d. e.	9—este	
Budapest "	7 30 reggel	6 3 "		P.-Ladány érkez.	1 23 "	11 45 éjjel	
	1, 2, 3. oszt.	1, 2, 3, 4. oszt.		Czegléd "	5 49 este	5 59 reggel	
Czegléd "	10 18 reggel	9 18 este		Budapest "	8 31 "	8 45 "	
P.-Ladány "	2 35 d. u.	2 10 éjjel		Bécs állam v. "	6 11 reggel	6 6 este	
P.-Ujfalu "	3 35 "	3 42 reggel		" ész. v. "	6 24 "	6 34 "	
N.-Várad érkezés	4 47 "	5 21 "					

A vonatok indulási ideje a közbeeső állomásokról, valamint azok csatlakozásai Aradon, Csabán, Debreczenben, Kassán, Miskolczon N.-váradon, Nyiregyháza, Szerencsen, Szolnokon és Temesvárott a pályaudvarokon kifigyeztetett menetrendekből tudható meg.

Pályacsatlakozások:

I. Aradon: az első ordályi vasut személyvonatához Gyula-Felhérvár felé s Petrozseny és Gyula-Felhérvár felől Szolnok s Szeged felé.

II. Csabán: az alföldi vasut vonatai Szeged, Nagyvárad, Arad, Temesvár és Szolnok felé.

III. Debreczenben: Kassa és a m. északkeleti vasut vonataihoz Sziget felé, s innen Czegléd felé.

IV. Kassán: a kassa-oderbergi vasuton Óderberg és Eperjes és a m. északkeleti vasut vonataihoz Lemberg és Sziget felé. A kassa-oderbergi vasut 3. sz. számlyonata Óderberg és Eperjesről a 2. sz. vonathoz Czegléd felé és ezen vasut Óderbergből jövő 5. sz. és Eperjesről jövő 305. sz. vasut vonatai a 6. sz. vonathoz Miskolcz felé.

V. Miskolczon: Hatvan és Budapest felé.

VI. Nagyváradon: az alföldi vasut vonataihoz Észék és az m. keleti vonathoz Kolozsvár és Brassó felé.

VII. Nyiregyháza: Ungvár felé.

VIII. Szerencs: S.-A.-Uj-hely Sziget felé.

IX. Szolnokon: Hatvan felé.
X. Temesvárott: Szeged és Bazán felé.

Az Üzlet-igazgatóság.
*) Minden szerdán és szombaton